

SLOVENSKI NAROD.

Jedan vsak dan zvezdar, izimki nedelje in praznike, ter velja po pošti prejetem za avstro-ograke dočelo na vse leta 25 K., na pol leta 18 K., na četrt leta 6 K. 50 h., na en mesec 2 K. 50 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse 24 K., na pol leta 18 K., na četrt leta 6 K., na en mesec 2 K. Kdor hodi sam penj, plača na vse leta 22 K., na pol leta 11 K., na četrt leta 5 K. 50 h., na en mesec 1 K. 90 h. — Za tuje dežele tolike več, kolikor začita poština. Na sredobne bres istodobne vsečljivate naročnine se ne izplača. — Za oznanila se plačuje od poterstope petic-vrste po 12 h., če se se oznanila tisku enkrat, po 10 h., če se dvakrat, in po 8 h., če se tisku trikrat ali večkrat. — Dopolni se izvelo frankovati. — Kokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravljanje je v Knaslovih ulicah št. 6, in glede uredništva in nadstropja, upravljanje pa v pritličju. — Upravljanje naj se blagovolje pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Zasinilo je solnce SVO-bode!

Na vzhodu je napadil velik dan, svetaj in bleščet. Tema, ki je zastrala obzorje ruske domovine, ki so je razsvetljevali zgolj krvavi žari po luči in svetlobi koprneče revolucije, predhodnice jasnega dneva, je izginile, razpršile so se megle, ki so dušilo ruski narod, da ni mogel dihati svobodno in izza gora je zasinilo žarko solnce, noseč Rusiji in narodu ruskemu novo živiljenje, jamstvo sreče in boljše, krasnejše bodočnosti.

Kar se je še nedavno zdelo nemogoče, kar se je smatralo še pred letom kot nedosežna utopija, kot fata morgana, ki se v vsej krasoti blešči pred očmi, a se takoj razsprši v nič, čim se ji približa in seže po nji, to je danes dejstvo, resnica, to je postalo danes kri in meso: slovanska Rusija je svobodna, ruski narod je rešen spon, ki so zavirale njegov razvoj in napredok, ruska država je dobila ustavo!

S carskim manifestom z dne 30. oktobra se je izvršil na Ruskem prevrat, kakršnega ne pozna več zgodovina izza francoske revolucije, dogodek je to, ki znajdi mejnik v zgodovini in razvoju ne samo ruskega naroda, marveč vsega človeštva.

Po težkih dneh tuge in žalosti, ko je zadel Rusijo udarec za udarcem na Daljnem Vztoiku, ko je tekla dragocena ruska kri v potokih po mandžurskih poljanah, ko je sveta ruska zemlja ječala in se vila pod pesko notranjih nemirov, ko je takorekoč že ležala v agoniji, je to prva vest, ki mora vradostiti vsako slovansko srečo in ga navdati z novimi nadami v boljše, bodočnost ruskega naroda in ž njim vsega slovanstva!

Rusija je svobodna!

Ni zaman tekla kri tisoč in tisoč hrabri junakov na mandžurskih tleh, ni zaman žrtvovalo sto in sto na vduženih borilcev za svobodo svoje imetje in živiljenje, da stró glavo

onemu zmasju, ki je tiščal narod ruski ob tla, mu pil mozeg in zaviral, da orel ni mogel raspeti peruti in se dvigniti v višavo.

Sedaj pa diše Rusija svobodno in novo mlado živiljenje je zaplalo po njenih žilih!

Drago je bila odkupljena svoboda, tisoč in tisoč človeških žrtev je stalo, da je vznikla iz tal, s krvjo napojenih, toda pribujevana svoboda odteha vse to, saj je že njo rešen robskih spon stomilijonski narod ruski!

Ruski narod je doživel dan svojega vstajenja.

Stopil je na svetovno pozorišče mladenič-velikan, po čigar žilih polje Še sveža, neotrovana kri, v katerem Še spe sile, ki imajo prerditi vesoljno kulturno človeštvo.

Do danes smo čuli, ako je spregovoril narod ruski, samo glas njegovih pesnikov, pisateljev in mislecev, sišali smo samo prasketanje bomb, čuli smo samo jok in stok satiriznih in tlačenih narodnih mas, v bodočnosti pa bo govoril svetu in nam ruski narod sam, naš brat po krvji in jeku, in njegov glas bo zvenel kakor donenje srebrnega zvona, ki oznanjuje človeštvo novo blagovestje.

Prvi se nam širijo radosti, sreča in zadovoljnost se nam je zopet vseila v srce, videč, da je ruski narod s titanskim naporom strl tisočletne verige in spone in si v grandiozni horbi izvojaval zlato svobodo in prostost. Ponos navdaja našo dušo, da spe v slovanstvu takšne gigantske sile, da je narod ruski po tolikem trpljenju in po tolikih bridkih izkušnjah, ko se se proti njemu zarotili vsi runanji in notranji sovražniki in ga posvetili poginu, razdrobil in premagal vse ovire, prebolel vse težke katastrofe, ki so ga zadele, in kot triumfator stopil svojim sovragom na vrat, izšel iz ljutega, smrti živiljenje nosečega boja.

Zgodovinsko velepomemben dogodek prvega reda je carski manifest z dne 30. vinotoka.

»Ljubljeni deček — pomisli, da si tudi ti podložen devinskemu vladarju.«

»Ako mu ti odpoveš podložništvo, zakaj bi tega ne mogel jaz.«

»Juri je tvoj prijatelj.«

»Juri je lažnik in obrekovalec.«

»Ne, Konrad tudi tega ne smeš storiti — rekil bodo, da sem te jaz zapeljala.«

In ko se Konrad le ni hotel vdati, ga je gospa Juta začela novič objemati in poljubljati.

»Ne, Konrad — vsaj do jutri zvezčer molči. Potem se pomeniva dalje. Zdaj pa pojdiva, moj ljubi dečko — dani se že in treba se je ločiti.«

Ali Konrad je ostal še dobro uro pri gospa Juti, ali v tem času nista nič več govorila o tej stvari.

IV.

V samostanu, združenem z zavetiščem za bogatšo in siromake, so imeli nekaj posebno bogato opremljene sobe, ki so bile namenjené za visoke cerkvene dostojanstvenike.

Tedaj, ko je Konrad Sežanski klečal pred gospo Juto in ji poljubljil roke, so v eni teh bogatih sa-

onem zmasju, ki je tiščal narod ruski ob tla, mu pil mozeg in zaviral, da orel ni mogel raspeti peruti in se dvigniti v višavo.

Sedaj pa diše Rusija svobodno in novo mlado živiljenje je zaplalo po njenih žilih!

Drago je bila odkupljena svoboda, tisoč in tisoč človeških žrtev je stalo, da je vznikla iz tal, s krvjo napojenih, toda pribujevana svoboda odteha vse to, saj je že njo rešen robskih spon stomilijonski narod ruski!

Ruski narod je doživel dan svojega vstajenja.

Stopil je na svetovno pozorišče mladenič-velikan, po čigar žilih polje Še sveža, neotrovana kri, v katerem Še spe sile, ki imajo prerditi vesoljno kulturno človeštvo.

Do danes smo čuli, ako je spregovoril narod ruski, samo glas njegovih pesnikov, pisateljev in mislecev, sišali smo samo prasketanje bomb, čuli smo samo jok in stok satiriznih in tlačenih narodnih mas, v bodočnosti pa bo govoril svetu in nam ruski narod sam, naš brat po krvji in jeku, in njegov glas bo zvenel kakor donenje srebrnega zvona, ki oznanjuje človeštvo novo blagovestje.

Prvi se nam širijo radosti, sreča in zadovoljnost se nam je zopet vseila v srce, videč, da je ruski narod s titanskim naporom strl tisočletne verige in spone in si v grandiozni horbi izvojaval zlato svobodo in prostost. Ponos navdaja našo dušo, da spe v slovanstvu takšne gigantske sile, da je narod ruski po tolikem trpljenju in po tolikih bridkih izkušnjah, ko se se proti njemu zarotili vsi runanji in notranji sovražniki in ga posvetili poginu, razdrobil in premagal vse ovire, prebolel vse težke katastrofe, ki so ga zadele, in kot triumfator stopil svojim sovragom na vrat, izšel iz ljutega, smrti živiljenje nosečega boja.

Zgodovinsko velepomemben dogodek prvega reda je carski manifest z dne 30. vinotoka.

»Ljubljeni deček — pomisli, da si tudi ti podložen devinskemu vladarju.«

»Ako mu ti odpoveš podložništvo, zakaj bi tega ne mogel jaz.«

»Juri je tvoj prijatelj.«

»Juri je lažnik in obrekovalec.«

»Ne, Konrad tudi tega ne smeš storiti — rekil bodo, da sem te jaz zapeljala.«

In ko se Konrad le ni hotel vdati, ga je gospa Juta začela novič objemati in poljubljati.

»Ne, Konrad — vsaj do jutri zvezčer molči. Potem se pomeniva dalje. Zdaj pa pojdiva, moj ljubi dečko — dani se že in treba se je ločiti.«

Ali Konrad je ostal še dobro uro pri gospa Juti, ali v tem času nista nič več govorila o tej stvari.

IV.

V samostanu, združenem z zavetiščem za bogatšo in siromake, so imeli nekaj posebno bogato opremljene sobe, ki so bile namenjené za visoke cerkvene dostojanstvenike.

Tedaj, ko je Konrad Sežanski klečal pred gospo Juto in ji poljubljil roke, so v eni teh bogatih sa-

onem zmasju, ki je tiščal narod ruski ob tla, mu pil mozeg in zaviral, da orel ni mogel raspeti peruti in se dvigniti v višavo.

Sedaj pa diše Rusija svobodno in novo mlado živiljenje je zaplalo po njenih žilih!

Drago je bila odkupljena svoboda, tisoč in tisoč človeških žrtev je stalo, da je vznikla iz tal, s krvjo napojenih, toda pribujevana svoboda odteha vse to, saj je že njo rešen robskih spon stomilijonski narod ruski!

Ruski narod je doživel dan svojega vstajenja.

Stopil je na svetovno pozorišče mladenič-velikan, po čigar žilih polje Še sveža, neotrovana kri, v katerem Še spe sile, ki imajo prerditi vesoljno kulturno človeštvo.

Do danes smo čuli, ako je spregovoril narod ruski, samo glas njegovih pesnikov, pisateljev in mislecev, sišali smo samo prasketanje bomb, čuli smo samo jok in stok satiriznih in tlačenih narodnih mas, v bodočnosti pa bo govoril svetu in nam ruski narod sam, naš brat po krvji in jeku, in njegov glas bo zvenel kakor donenje srebrnega zvona, ki oznanjuje človeštvo novo blagovestje.

Prvi se nam širijo radosti, sreča in zadovoljnost se nam je zopet vseila v srce, videč, da je ruski narod s titanskim naporom strl tisočletne verige in spone in si v grandiozni horbi izvojaval zlato svobodo in prostost. Ponos navdaja našo dušo, da spe v slovanstvu takšne gigantske sile, da je narod ruski po tolikem trpljenju in po tolikih bridkih izkušnjah, ko se se proti njemu zarotili vsi runanji in notranji sovražniki in ga posvetili poginu, razdrobil in premagal vse ovire, prebolel vse težke katastrofe, ki so ga zadele, in kot triumfator stopil svojim sovragom na vrat, izšel iz ljutega, smrti živiljenje nosečega boja.

Zgodovinsko velepomemben dogodek prvega reda je carski manifest z dne 30. vinotoka.

»Ljubljeni deček — pomisli, da si tudi ti podložen devinskemu vladarju.«

»Ako mu ti odpoveš podložništvo, zakaj bi tega ne mogel jaz.«

»Juri je tvoj prijatelj.«

»Juri je lažnik in obrekovalec.«

»Ne, Konrad tudi tega ne smeš storiti — rekil bodo, da sem te jaz zapeljala.«

In ko se Konrad le ni hotel vdati, ga je gospa Juta začela novič objemati in poljubljati.

»Ne, Konrad — vsaj do jutri zvezčer molči. Potem se pomeniva dalje. Zdaj pa pojdiva, moj ljubi dečko — dani se že in treba se je ločiti.«

Ali Konrad je ostal še dobro uro pri gospa Juti, ali v tem času nista nič več govorila o tej stvari.

IV.

V samostanu, združenem z zavetiščem za bogatšo in siromake, so imeli nekaj posebno bogato opremljene sobe, ki so bile namenjené za visoke cerkvene dostojanstvenike.

Tedaj, ko je Konrad Sežanski klečal pred gospo Juto in ji poljubljil roke, so v eni teh bogatih sa-

onem zmasju, ki je tiščal narod ruski ob tla, mu pil mozeg in zaviral, da orel ni mogel raspeti peruti in se dvigniti v višavo.

Sedaj pa diše Rusija svobodno in novo mlado živiljenje je zaplalo po njenih žilih!

Drago je bila odkupljena svoboda, tisoč in tisoč človeških žrtev je stalo, da je vznikla iz tal, s krvjo napojenih, toda pribujevana svoboda odteha vse to, saj je že njo rešen robskih spon stomilijonski narod ruski!

Ruski narod je doživel dan svojega vstajenja.

Stopil je na svetovno pozorišče mladenič-velikan, po čigar žilih polje Še sveža, neotrovana kri, v katerem Še spe sile, ki imajo prerditi vesoljno kulturno človeštvo.

Do danes smo čuli, ako je spregovoril narod ruski, samo glas njegovih pesnikov, pisateljev in mislecev, sišali smo samo prasketanje bomb, čuli smo samo jok in stok satiriznih in tlačenih narodnih mas, v bodočnosti pa bo govoril svetu in nam ruski narod sam, naš brat po krvji in jeku, in njegov glas bo zvenel kakor donenje srebrnega zvona, ki oznanjuje človeštvo novo blagovestje.

Prvi se nam širijo radosti, sreča in zadovoljnost se nam je zopet vseila v srce, videč, da je ruski narod s titanskim naporom strl tisočletne verige in spone in si v grandiozni horbi izvojaval zlato svobodo in prostost. Ponos navdaja našo dušo, da spe v slovanstvu takšne gigantske sile, da je narod ruski po tolikem trpljenju in po tolikih bridkih izkušnjah, ko se se proti njemu zarotili vsi runanji in notranji sovražniki in ga posvetili poginu, razdrobil in premagal vse ovire, prebolel vse težke katastrofe, ki so ga zadele, in kot triumfator stopil svojim sovragom na vrat, izšel iz ljutega, smrti živiljenje nosečega boja.

Zgodovinsko velepomemben dogodek prvega reda je carski manifest z dne 30. vinotoka.

»Ljubljeni deček — pomisli, da si tudi ti podložen devinskemu vladarju.«

»Ako mu ti odpoveš podložništvo, zakaj bi tega ne mog

Manos in Funis so naznani v vrhovnim konsulom štirih varstvenih velešil, da so pripravljeni odločiti orožje, ako se dovoli splošno pomilošenje tudi orožnikom, ki so se pridružili vstašem. Pomilošenje se gotovo dovoli.

Ločitev med Švedsko in Norveško.

London, 2. novembra. Na državnih poslopjih v Stockholmu so z velikimi svedostmi izobesili čisto švedsko zastavo. Pri tem so pokali topovi in svonili vse zvonovi. — V norveškem parlamentu je naznani minister zunanjih zadev, da je obvestil zunanje vlade, da se je kralj Oskar odrekel norveški kroni; obenem je minister prosil sosednje vlade, da želi Norveška stopiti z njimi v uradno zvezo. Vse vlade so se vladno odzvale.

Deželní zbor kranjski.

II. seja, dne 3. novembra 1905.

Predseduje dež. glavar Detela; vladu zastopata deželní predsednik Schwarz in okrajni glavar Haas.

Že pred sejo se je šušljalo, da zna priti do burnih prizorov. Klerikalci so imeli dolgotrajno klubovo zborovanje, vseled katerega se je seja začela šele ob 11. Galeriji sta bili natlačeno polni. Veliko pozornost je vzbudila sorška deputacija, ki so jo narodnosprednici poslanci predstavili deželnemu predsedniku Schwarzu in ki se je pritožila zaradi škofovega postopanja napram župniku Baretu in zaradi postopanja okrajnega glavarja ljubljanskega, ki je šel z žandarji škofevemu inkvizitorju na pomoč. Po avdijenci je prišla vsa deputacija na galerijo in se zbrala okrog navzočega župnika Berceta.

Zakaj ni bilo seje?

Po prečitanju zapisnika je posl. Hribar opozoril, da je bilo v prvi seji podanih polno predlogov, ki so že odkazani odsekom, a odsek še ni nobeden voljen. Zato je treba vprašati zakaj od zadnje seje pa do da ne ni bilo nobene seje. Prepričani smo sicer, da ne misli glavar s tem podpirati obstrukcije, ali vendar treba pojasnila, zakaj da ni od 25. oktobra sklical seje. Dež. zbor je sklican za to, da deluje in dolgi presledek ni drugoga provzročil koštroške deželite.

Glavar Detela se opravičuje s tem, da je sklical konferenco klubovih načelnikov, da bi se zedinili glede delovanja v dež. zboru. Ta konferenco klubovih načelnikov pa ni mogla biti prej ko v ponedeljek ker v soboto grof Barbo ni imel časa. Konferanca se je tudi vršila v ponedeljek, v sredo je bil praznik in zato je seja šele danes.

Posl. grof Barbo izjavlja, da se je glavar neopravičeno skliceval nanj, ker bi bil on tudi v soboto prišel. (Obde začudenje.)

Glavar Detela izjavlja razburjen, da dr. Šusterič v soboto ni imel časa in da radi tega ni mogel pred ponedeljkom sklicati konferenco klubovih načelnikov. Sklicuje se dalje na to, da so bili tudi v prejšnjih časih daljši presleksi med prvo in drugo sejo in ugovarja, da bi on hotel podpirati obstrukcije.

Zupan Hribar ga opozori, da so bili v prejšnjih časih taki presleksi med prvo in drugo sejo, ker so med tem delali odseki, dočim sedaj odseki niti voljeni niso.

Grof Barbo zavrne razburjenega glavarja, češ, da mu ni hotel nič žaloga redi, da pa je konstatiral resnico, ker se je deželní glavar neopravičeno nanj skliceval.

Glavarjevo pojasnilo ni nikogar zadovoljilo in jasno je sedaj, da ni sklical seje, zato da bi deželní zbor ne more voliti odsekov in da se klerikalci omoljajo obstrukcije.

Dalje se je deželní glavar z jaks toplimi besedami spominjal umrlega poslanca Pakija. Izraz sožalja se zabeleži v zapisnik te seje.

Došle peticije so se odkazale pristojnim odsekom.

Za reditelja sta bila po predlogu župana Hribarja izvoljena Pirc in Apfaltern, za verifikatorja dr. Schweitzer in grof Barbo.

Interpelacije.

Posl. Arko in narodno napredni poslanci so interpelirali vladu zaradi meščanske šole v Postojni.

Posl. dr. Tavčar in tovariši so interpelirali zaradi dogodkov v Sori.

Mujni predlogi.

Zapisnikar je potem prečital predloga začasnih volilnih reform, ki sta jih v prvi seji podala posl. Hribar in imenu narodno-napredne stranke

in dr. Šusterič v imenu klerikalne stranke.

Posl. Pirc je dalje nujno predlagal, naj deželní odbor še v tem zasedanju predloži zakonski načrt glede vodovoda za Kranj in okolico. Predelan je bil dalje še v zadnjih sejih predloženi nujni predlog posl. Hribaria glede regulacije uditeljskih plač.

Posl. Povše je predlagal nujno, naj se pooblašča deželní odbor, da sme za vodovode dovoljevati denar, ne da bi bil to dovolil deželní zbor.

Posl. dr. Šusterič in tovariši so nujno predlagali neke davne urede, — kaj, ni bilo mogoče razumeti.

Posl. Povše in tovariši so nujno predlagali, naj se dovolijo deželnemu odboru primerna pooblaščila za pospeševanje zgradbe železnice v Št. Janž.

Posl. Povše in tovariši so nujno predlagali protest zaradi prasiščne kuge, ki se razširja, ker vrla dovoljuje uvažanje prasiščev iz Italije.

Posl. dr. Schweitzer je nujno predlagal, naj se deželnemu odboru naroči izvršitev nekih cest.

Ti klerikalni nujni predlogi so največji švindel, a tudi najboljši dokaz pogubnosti obstrukcije, ki jo delajo klerikalci.

Volilna reforma.

Zbornica se je zedinila na to, da se vrši obenem razprava o obeh volilnih predlogih.

Dr. Šusterič je utemeljeval svoj predlog, reški, da klerikalna stranka gleda s ponosom na svoje delovanje. Korak za korakom se je demokratizirala in stoji danes na stališču odločne demokracije. Ponosen je na to, da je on to pravzročil in stranko pridobil za splošno in enako volilno pravico. Od tedaj nastopa v slogi za urešenčenje te točke. Z zadovoljstvom vidi, da se je spremenil položaj v tej zbornici. Danes je tudi že druga stranka, ki z namenom vred tvori absolutno veštino, stopila na stališče splošne in enake volilne pravice. To pomeni velik prevrat. L. 1902 je klerikalna stranka prvič predložila načrt za splošno in enako volilno pravico. Zapisnik kaže, da je bila takrat veselost na desnici. Ta veselost je gospode že minula in jih bo še. — S mesnom in pikro ironijo smo bili sprejeti, danes pa je tisti sam to predlagal, ki je priporočil k temu smehu. Ustavní odsek je na načrt predlog hotel kot maksimum konsolidati štiri revne mandate za splošno kurijo in od teh eden ljubljanskemu mestu, drugi drugim mestom, da bi se zopet ustvaril novi privilegij. Posebno moramo poudarjati, da predlaže narodno-napredna stranka splošno in enako volilno pravico pred tem, ko je dr. Tavčar v državnem zboru še govoril proti splošni in enaki volilni pravici in so se narodno-napredni poslanci vzdržali glasovanja. Mi pozdravljamo ta predlog z veseljem. Kdor hoče v resnici splošno in enako volilno pravico, ta mora iti v brezobzirni boj začeti. Predloge staviti je sila po čeni, ali delovati za to, je druga. Večina te zbornice je danes za splošno in enako volilno pravico, proti tej je le veleposestvo. Izvajati se morajo vse konsekvence in izolirati in izstradati se mora tista stranka, ki je proti volilni reformi. To pa ni nobeno delovanje za splošno in enako volilno pravico, če se narodno-napredna stranka veže z veleposestvom. Kdo je gospodar v tej zbornici, če pride do dela? Ekscelenca Schwagel ima voliv v zbornici, ki ni v nobenem razmerju s številom tistih ljudi, ki stoje za njim. Ne bom o tej stranki izreklo take sodbe, kakor jo je izreklo na shodu zaupnik narodno-napredne stranke — govornik prečita nekatere odstavke iz brošure o shodu zaupnikov mož l. 1894 — in potem nadaljuje: Po izkazu zadnjih deželnozborskih volitev je bilo 40.000 kmetskih volilcev, volilcev v mestih 5000, med tem ko je bilo veleposestnikov 80. V tej skupini pride 1 poslanec na 8 volilcev, v mestih 1 na 500 volilcev, v kmetskih občinah pa na 2500 volilcev. In potem ima ustavní odsek pogum trdit, da je kmetski stan zadostno zastopan v tej zbornici.

Ali je kdo med veleposestviki, ki misli, da se bo to dalo še vzdružiti? Vsak slovenski, vsak kranjski kmet ima veliko večji pomen za deželno klerikalci. Po avstrijskem vzoru sta le Ruska in Kitajska napravili svoji ustavi. A ruski narod je vstal in konec na redil teh ustavov in ruski car, prisiljen po narodu, se mora izrekati za splošno in enako volilno pravico. Ali moramo v Avstriji vedno prepozno priti, ali hočete, da te mase končno s silo vdverejo. Vsako gibanje za razbijenje volilne pravice je končno že zmagal. Srečna Nemčija, v kateri ni bilo treba pretakati krv. Bismarck je bil velik konservativec in je vpeljal splošno in enako volilno pravico za drž. zbor. Modrost zahteva, da

se o pravem času napravi reforma, ki jo zahteva ogromna večina. V parlamentu je velika večina poslancev glasovala za splošno in enako volilno reformo. Danes veleposestviki še lahko vdahnejo svoj duh v novi volilni red, a zgodbi se labko, da se bo delal novi red drugim potom. Cesar ni na ustavo prisegel; oktroyiral jo je in jo lahko tudi vzame in premecaj kaj mislite, da se bo dinastija ozirala na to, da bo baron Schwagel ali grof Barbo še voljen. Nismo več posebno daleč od tistega trenotka ko se bo spoznalo na najvišjem mestu, da treba frišne krvi, da treba odpreti vrata na stečaj — in tedaj ne bo veleposestnikov nihče nič več vprašal. Ideja veleposestniške kurije je bila ta, da se dajo gotove predpravice ukoreninjenemu plemstvu ki ima velika posestva. Biliso časi, ko je to imelo nekaj zase, ko je plemstvo bilo odločilni stan, ali spremeni se je že v tistem hipu, ko so kmetje zadobili svojo svobodo. Takrat so vladale še ideje o posebni imenitosti plemstva. A kako temeljito se je spremnila veleposestniška kurija od l. 1862 do danes. Ta kurija je danes nekaj popolnoma drugega. Prvi imenik veleposestnikov iz l. 1861 kaže, da je bilo 107 volilcev. To število je padlo na 80. V mestih in na deželi je število naraščalo, v veleposestvu pada. Imenik iz l. 1861 in današnji kaže, da od onih 107 opravičenih glasov jih jako malo še eksistira, velik del posestev pa je prišel v popolnoma druge roke. Od onih 107 rodbin jih manjka danes 70; samo okroglo 40 je še danes tistih glasov, ki so eksistirali l. 1861. Predlagal pa bom v ustavnem odseku, naj vrla predloži natančni statistični material, da se vidi, koliko delov veleposestev je bilo ekskorporiranih. Iz teh sprememb sledi jasno, da če bi se tudi postavili na stališče interesnih kurij, je privilegij veleposestnikov nesmislen. O splošni in enaki volilni pravici se je v zadnjih dveh mesecih toliko govorilo, da tega ne kaže pogrevati. Že iz državnih interesov morajo izginiti vsi individualni interesni posamezni stranki glede splošne in enake volilne pravice. Izključevanje od volilne pravice je tako občutno, kajti bremena so silna velika in masa vidi ta bremena in četi, da ima pač dolžnosti ne pa pravice. Ni čuda, da je ljudstvo dostopno najradikalnejšim vplivom in se nasrka vsovrata do države in celo do najvišje osebe. Čim bolj se ljudstvo razširijo pravice, toliko bolj bo patriotično, toliko bolj bo vneto za državo in za vladarja. V širokih masah ljudstva živi še monarhični čut, ali, če se bo še dolgo čakalo in ljudstvo zadrževala pravica, utegne priti do ruskih razmer.

Zato je že čas, da se ljudstvo toliko zaupa, da se mu dado tiste pravice ki mu gredo. Ako se bo prestol opiral samo na privilegije, bodo nastopili tudi pri nas časi, kakor leta 1787, za dobe francoske revolucije, ko se je kralj opiral samo na plemenitev. Ako se hoče država temu izogniti, naj se da ljudstvo pravico, predvsem splošno in enako volilno pravico. To je podlaga in temelj zdravemu razvoju naše države. Zakaj pa se protivijo odločilni krogovi volilni reformi? Ker jih je strah ljudstva. Toda strah je vedno slab svetovalec, zato naj se pa vrla o pravem času iznebi tega strahu pred ljudstvom, drugače se bo pač prigodilo, da se bo tresla pred ljudstvom, ko si bo samo izvojalo svoje pravice.

Naše državne uredbe slone sedaj na privilegijih, ti pa na davkih. Toda ti privilegiji slone samo na direktivnih davkih, mase ljudstva, ki plačujejo ogromne indirektne davke, so pa izključene od volilne pravice.

Zato izjavlja govornik v imenu svoje stranke, da se bo ta boj za volilno pravico tako dolgo vojeval v tej zbornici, dokler se ne bodo odprla vrata onim, ki stoje pred njimi in zahtevajo, da se jih pusti notri. Stranka lahko čaka na to, ako se ji tudi morda sedaj še ne posreči, ljudstvu izvajevati pravice, ker se naslanja na kompaktno narodno maso. Zato bodo nadaljevala boj do konca. Preje bi se bila zadovoljila z uvedbo splošne kurije, takrat je večina to odklonila, sedaj pa ona odklanja to kurijo in zahteva plno enako volilno pravico. (Dr. Schweitzer, dr. Krek in M. Arko ploskajo.) Uvedbo splošne in enake volilne pravice lahko preprečijo in tej zbornici dr. Schwagel in njegova stranka, aka jo zapuste. Toda to gospode se lahko izstrada, ako se obe slov. stranki, ki sta za splošno in enako volilno pravico, združita v krepko falango v boju proti veleposestnikom (Ploskanje pri klerikalcih.) Ako se to zgoditi, bodo Nemci kmalu postali mehki in omogočili bi se preje ali sleje poštena volilna reforma. V tem slučaju bi prišli v zbornico samo slovenski poslanci, kar bi bilo za vse slovenski narod najvitalnejšega pomena. Pomislimo, da je na mejah pod tujčevim petom naši bratje, katerim bi naj bil kranjski dež. zbor največja opora. V kranjskem dež. zboru bi se lahko snovali koncepti za jugoslovanska vprašanja, naj bi se torej obe slovenski

stranki združili, potem se ne bodo več zgodilo, da se ne bodo Slovencev rabilo pri takšnih važnih dogodkih, kakor se je doigral pretekli mesec na Reki, ki se je zavrnjal brez Slovencev. Koncem svojega govorja je govornik svoj predlog spremenil v toliko, da naj ustavní odsek predloži zbornici tekom 14 dni svoje poročilo in da se v tem času ne skličejo seje. (Ploskanje pri klerikalcih.)

Posl. Hribar je nato z ozirom na to, da je dr. Šusteričev govor trajal nad eno uro in ker je ob treh po greb župnika Malenška, katerega bi se marsikdo izmed poslancev rad udeležil, predlagal, da se seja prekine in nadaljuje popoldne. Dež. glavar pl. Detela je gledel na to zaključil sejo in naznail, da bo prihodna seja jutri dopoldne ob desetih.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 3. novembra.

— **Osebna vest.** Blagajnični kontrolor pri rudniškem ravateljstvu v Iriji, g. Ivan Brunig, je imenovan blagajničarjem pri rudniški upravi v Joachimstalu.

Vrhunc nesramnosti.

Zabeležili smo te dni suho dejstvo, da je dr. Šusterič, ko je po Kunovi smrti prvič kandidiral v državní zbor, na shodu volilcev v steklenem salonu pri Frlincu z vso odločnostjo in v veliko vhemenco nastopil proti splošni in enaki volilni pravici. »Slovenec« ima prednost, da to taj. Na to nesramnost duhovskih redaktev konstatiramo to novič, da je vsaka beseda v našem tožadnem delu »Stoletje otroka«. Naše stoletje, da je poklicano, da pridne z novo vlogo slovenskega rodu, da se odreže starim načelom, ki mora duha in zaduša vse njegovih zmožnosti. Napovedano javno predavanje se hoče početi s temi vprašanji, poseben, koliko je v naših tehnih razmerah pričakovati, da bi se ideje švedske pisateljice mogle uresničiti. Vsekakor je našemu ženstvu priporočati, da bi se seznanilo z nazornimi mislečimi ženskami, dandanes najpomembnejšimi zastopnici svojega spola. — K predavanju je vstop vsakomur prost!

— **Plesne vaje.** Vsled življenja več članov, da bi naše društvo, oziroma gg. člani sami priredili plesne vaje, se vabijo dotični člani slovenskega trgovskega društva »Merkura«, ki se namenjava uveljavljati plesne vaje, na zadevni razgovor, ki bodo v soboto, 4. 11. m. ob 9. uri zveč v društvenih prostorih.

— **Klerikalna enakopravnost.** Povsed, kjer imajo klerikalci odločilno besedo, uravnajo razmere le svojimi privržencem in sebi tako, da je ugodno, drugim otežijo življenje kolikor mogoče. Po taistih metodah je uravnanata vsa skupna služba božja za dijake prve državne gimnazije v Ljubljani. Vsi morajo hoditi ob nedeljah in praznikih v majhno kapelico v drugem nadstropju, tistim pa, ki so v Alojzijevi, v Marijanšču, pri usmiljenkah, pri Lazaristih, pri nemškem viteškem redu in ki po različnih cerkvah v Ljubljani na koru pojejo, ni treba hoditi k skupni maši v gimnazijsko kapelico. Ti smejo doma ostati in doma pri maši biti. Skozi cel

posetnikov na Kranjskem. V neki veliki graščini na Dolenjskem stade slike tega slikarja. Ena je na stropu jedilnice. Lastnik graščine vidi, da bo treba v strop dati nove stukadurje, pa leto za letom odlaže to nepravo, ker se mu toži, uničiti to Langusovo sliko. Druga slika je v graski kapeli tega graščine. Skoraj v velikosti srednje ženske je slika lepe ženske kot alterna slika in predstavlja Mater božjo. Datični graščak in Langus sta se sporazumela, da Langus naslika graščakov soprogot Marijo. Ta graščakinja - Marija je žedna ženica; — pravijo, da je iz rovine turških grofov. Imenovana olтарna slika je prav lepa, samo nekoliko kokena je ta sv. Marija. Naši graščaki prejšnjih časov so si dosti upali storiti, kar bi prekeli zdravljani lemenatarji, pri tem so bili ps tudi pobožni po svoje. Ideja tega graščaka in slikarja ni napadna!

Predpisi o nedeljskem počitku na Kranjskem. S prvim novem. t. l. so stopile v veljavnost nove določbe glede nedeljskega počitka v naši deželi. Novi predpisi, kateri je pravkar izdala deželna vlada, se tičejo trgovinskih in obrtnih podjetij. V Ljubljani ter v krajih Glince, Vič, Moste, stopanja vas, Spodnja Šiška in Udmatu je uveden za trgovinske obrti vseh strok popoln nedeljski počitek. Odslej se tudi trgovine z živili ob nedeljah ne bodo odpirale. Samo prodajalec svežega sadja je dovoljeno ob nedeljah prodajati od 7. do 10. ure dopoldan. Po ostalih krajih naše dežele smejo biti ob nedeljah odprtne od 7. ure zjutraj do 1 ure popoldne, vendar pa je zapreti prodajalne ob času dopoldanske glavne službe božje. Posebni predpisi veljajo za trgovinske obrti glede nedelje pred sv. Miklavžem, pred Božičem, glede nedelje, ki pada na praznik sv. Jožefa ter za one nedelje, ob katerih se v posameznih krajih bima deli. Ob teh nedeljah je dopuščeno nedeljsko delo v trgovinskih obrtnih v Ljubljani in bližnjih krajih od 7. ure do 12. ure opoldne ter od 3. do 6. ure popoldne; v ostalih krajih od 7. ure do 12. ure opoldne ter od dveh do petih popoldne. Ti predpisi veljajo tudi za krošnarje. Kontorsko delo v trgovinah ni dovoljeno. Toliko glede trgovinskih podjetij. V obrtnih podjetjih nedeljsko delo praviloma ni dopuščeno. Izjemno so dovoljene le za sledeče obrti: 1. za pekovske obrti, ki smejo v Ljubljani in gori navedenih krajih prodajati kruh od 6. do 12. ure opoldne, v ostalih krajih pa od 6. do 10. zjutraj in od 3. do 5. ure popoldne; 2. za slastičarje, ki smejo prodajati po vsej deželi ves dan neomejeno; 3. za kolačarje, mandoletarje in meditarje, ki smejo ob nedeljah prodajati v Ljubljani od 8. ure zjutraj do 8. ure zvečer; na deželi od 8. do 10. ure zjutraj, od 1. do 7. popoldne; 4. za mesarje, ki smejo v Ljubljani in bližnjih krajih prodajati od 9. ure dopoldne, v ostalih krajih do 10. ure opoldne; 5. za prekajevalec svinjine in izdelovalce klöbas je v Ljubljani dovoljena ob nedeljah prodaja od 7. do 9. ure opoldne, na deželi od 7. do 10. ure opoldne; 6. za mlekarne in prodajalce mleka, ki smejo ob nedeljah po vsej deželi vse nedelje prodajati do 10. ure opoldne; 7. za vrtnarje in prodajalce prirodnih evetic je dovoljena prodaja ob nedeljah v Ljubljani in obližju od 7. do 12. ure opoldne; če pade nedelja na dan Vseh svetih, je prodaja dovoljena tudi od 1. do 4. ure popoldne; 8. za kostanjarje, ki dovoljeno ob nedeljah delo — izvremši velikonočno nedeljo — vse nedelje od 9. ure zjutraj do 8. ure zvečer. — Važna izjemna zadene tudi brivce po vsej deželi kranjski. Brivsko delo ob nedeljah je po vsej deželi do voljeno le od 6. ure zjutraj do 12. ure opoldne. Predpisi o nedeljskem počitku so objavljeni v deželnem zakoniku t. l. kos XI.

O vinskem sejmu v Krškem smo dobili še od druge strani poročilo, iz katerega, posnamemo sledeče: Na čast štajerskim poslancem se je priedel banket. Na banketu, kakor tudi še na predvečer, je bilo govorjenih mnogo zdravici. Omenimo samo zdravico v čast deželnemu potovalnemu učitelju Gombaču, katero je govoril g. Roškar, štajerski deželni poslanec, veleposestnik in predsednik okrajnega zastopa v Št. Lenartu. V vnesenih besedah je bival plodonosno delovanje g. Gombača in posebno pohvalil njegovo knjigo, "Nova trtorca". Poudarjal je, da se je ravnal natanko po njegovih knjigah, ko je začel saditi novo trto ter da je dosegel izvrstne uspehe. Zabaval se mu je za njegov trud, spodbujanje ga, naj še in za naprej skrbti za blagovinogradnikov. Zdi se nam potrebno, to zdravico posebej omeniti, ker je priznalne besede govoril popolnoma nepričasniki vinogradnik. Prepričani smo, da so bile te besede našemu neumornemu delujočemu Gombaču v zadočenje, ter da ga bodo vzpodbujale, vztrajati na započeti poti. Želimo le, da bi gospod Gombač našel priznanje tudi pri edo-

čilih činiteljih, ter da se mu njegov trud tako poplača kakor to zaslui on.

— **Umrl** je gospod Andrej Eibacher, trgovec v Laškem trgu dne 1. m. Pokojnik je bil obča sploštan vsled svojega kremenitega značaja ter znani rodoljub, ki je rad podpiral narodna društva. Pogreb je bil danes, dne 3. t. m., ob 4. uri popoldne na domačem pokopališču pri Sv. Krištofu na Laškem. Blag mu spomin!

— **Kaj vse storiti novo vino?** Hlapec Martin Schiker v Ljubljanski na Štajerskem je pred svojim bratom Ivanom kot pričo obljubil svoji izvoljenki, da jo vzame za ženo. Vselej to obljube so čutili vse trije veliko žejo, zato so se podali v goštinstvo, kjer so toliko časa ili novo vino, da niso mogli več domov. Goštinstvarjev hlapec je bil pa dobrudaš, ki so se mu gostje smili, pa je zavlek v hlev oba picev, kjer sta prepala svojo piganost. Nevhalečnost je pa plašilo sveta. Ko sta se brata Schiker zbudila, začela sta se s hlapecem prepirati in pretepati, Ivan Schiker je pa zgrabil za gnojne vile in naskočil nasprotnika. Ko je prišel stražnik in hotel napraviti mir, začela sta brata še hujše razsajati in zdajati okrog sebe, da ju je bilo mogoče le z združenimi stražniški močmi premagati in povzeti. Ivana Schikerja so morali načini odpeljati v zapor, dočim je ženito čast odklonil, videc jokajočo nevesto, ki bo najbrž izgubljena zanj. Vsega tega je bilo krivo samu novino.

— **Zmrznil** je 69-letni preužitkar Matija Plavčak iz S. Florjana pri Rogatcu. Mož se je piječe tako nasrkal, da je v snegu obtičal in zmrznil.

— **Na starata leta tat.** 72-letni Urh Novak v Spodnjem Duplaku na Štajerskem je že šest let kraljal bližnjem sosedom po njihovem žito in drugem poljski pridelki. V to ga je zapeljala njegova 60letna žena, ki je imela kokoši doma, a nič živeža zanje. Novaka so pa naposlед vendarje ujeli in sočišče ga je občudilo na 2, njegev ženo pa na 3 meseca.

— **Prepovedana slavnost.** Težka polica je prepovedala društvu »Giovine triestinik prireditvi spominske slavnosti v čast Cava- lotti, češ, da je bilo delovanje tega pisatelja protiitaljsko.

— **Žrtev tržaške burje.** Včeraj teden je burja v Trstu vrgla 48-letnega posetnika Martina Sedmaka češ neki zid, da si je prizadel težke telesne poškodbe, na katerih je nato v bolniči vključen takojšnji operaciji umrl. Ubogi mož je zaustavljen devet otrok.

— **Izvoz petroleja na Angleško.** Petrolska rafinerija v Trstu je začela zadnji čas dobavljati rafiniran petrolej na Angleško. Angleški parnik "Kura" ravno te dni naklada 4000 ton petroleja, da ga popelje v London. Ta izvoz je vsekakor v zvezi z velikimi nemiri, ki so se pred kratkim vršili v ždanskih petrolejskih okrajih.

— **Bruščtro svobodomiselnih slov. akad. "Sava" na Dunaju,** priredi v petek dne 3. t. z. prvočinkski večer v restavraciji "Zum Magistrat", I. Lichtenfelsgasse 3. ob 8 uri zvečer. Slobodomiselnih slovenski gostje dobrodošli!

— **Društvo slov. dijakov upod. umetnosti "Vesna" na Dunaju** priredi svoj prvi občni zbor VI tečaja v soboto dne 4. t. m. v Rchterjevi pivnici (III. Rennweg 1) točno ob 8 uri zvečer.

— **Društvo "Vesna" na Dunaju.** Pet tečajev je preteklo, od kar so si na Dunaju živeči dijaki upodabljajoči umetnosti ustavnili svoje društvo. Velike načrte si je postavila "Vesna", ko je nastopila svojo pot. Z mirno zavestjo lahko trdi sedaj, da je v kratek časus svojega življenja tudi v mnogih obzirih izvrševala te naredbe. Ne hrupom, ne z nepotrebljivo reklamo, ampak tisto in marljivo so delali "Vesnici". "Vesna" je bila zbirališče vseh slovenskih umetnikov na Dunaju. Spoznali so se in skupno so se bodrili k delu. "Vesna" je zbrala lepo številno rieb po slovenskih narodnih ornamentih, nabranih o poštnicah po članih. Mnogim začetnikom je kazala pot do višje izobraževanja v umetnosti. Posredovalo je pri umetniških in narodnih in tako pripomogla svojim članom do lepih stranskih zaslužkov. Med narodniki so bili med drugimi: Ljubljanski in postojanski magistrat, "Narodni dome" v Podgradu, raslična društva, kakor "Iliriac" v Pragi, "Sloveniac", "Sava" na Dunaju, "Triglav" v Gračcu, "Adrijač" v Gorici, "Družba sv. Cirila in Metodija" v Ljubljani, njena podružnica v Gorici itd. "Vesna" je razen tega priredila slovenski oddelek I jugoslovanske razstave v Belgradu leta 1904. Ta kratak pregled kaže, da je bilo dosedanje dole "Vesne" zelo uspešno. A niso še izvršeni vse načrti. Dosedanje dole je

le začetek tega, kar nas čaka. Pričrnila se mu bodo odsele skupnosti. Ta nam bodo gotovo pripomogla k izvršitvi glavnega cilja: prisreditvi društvene umetniške izložbe v Ljubljani. Jasno pa je, da je društveno delovanje odvijeno tudi od čimvečjega števila društvenih članov. Slučaj je hotel, da se je letos število na Dunaju živečih dijakov vpodabilj, umetnunatno skrčilo. Kakor kaže, bi znalo to število v bodoče še pasti; zato bo moral "Vesna" odpri pot v svoji bram širšemu številu članov. Na slobotnem občnem zboru se bode v tem smislu sklenila v principu spremembapravil ter se bode izvolili za ta namen posebni odsek. Ta spremembaje za razvoj slovenske umetnosti morabit veliko važnosti. Zato pričakuje odbor, da se udeleži tega občnega zboru vsekako, kdor se zanimal za razvoj "Vesne". Torej prijetjal, dobro nam došlo!

— **Poseben špecialist.** Danes ponosni se ga je bil neki delavec v Kolodvorskih ulicah preveč navlek in je to svoje veselje tako kazal javnosti, da je moral priti v obližje tudi policijski stražnik. Ker je bil policijski stražnik, pa je moral stražnik napovedati arstovanje. Pijanec se s stražnikom sicer ni hotel spoprijeti, da bi mu pa ne bilo treba v špehovko, je iznašel drugo "finto", ki mu pa tudi ni pomagala. Možiček je takoj po napovedi arstovanja začel sladiti in nakrat je stal pred stražnikom v Adamovi univerzitetni uniformi, češ, da je pa arstirajo. Vzlio vsemu prigovaranju občinstva in stražnika se ni hotel obledi, ampak je trdrovratno prodal svojo "roboc" dalje. Ko je pa prišel še drugi stražnik, so pijaneca ogrenili s ukajo in capljil je bos in gologlav rad ali nerad s stražnikom. Danes pa neki trdi, da ima silno hud nahod.

— **V Ameriko** je hotel po pihati, predno je še nosil vojaško sukunje, Fran Javanič, rojen 1. februarja 1887 v Zburghu pri Šmarjeti. Neki tujezemski agent ga je spouštil, da naj se proti občinstvu izgovarja, da gre obiskat svojega strica v H. b. Ker je pa občne znano, da kmetiški fantini tako daljnih obiskov ne delajo radi, se je na kolodvoru službujočemu nad stražniku Večerini tu obisk zdel takojšnji sumljiv, da je fanti prijet in tam je slednjši priznal, da hoče iti iz Heba v Ameriko, toda pokusiti bode moral preje rdeč.

— **Delavske gibanje.** Včeraj se je odpeljalo z jačega koledvora v Ameriko 25 Slovencev, 17 Hevator in 16 Ogrov, nazaj je pa prišlo 10 Ogrov. V Heb je šlo 25, v Ljubljano pa 17 Hevator, nazaj je pa prišlo 25 rudarjev.

— **Izgubljene in najdeni reči.** Neka dama je izgubila banke za 20 K. — Pavel Kos, kakor tudi ga Karolina Dollenzova sta način po nekaj denarja in ga oddala na magistrat.

— **Pri otvoritveni slavnosti v hotelu "Union"** je v soboto nekdo izmed povabljenih gostov zamenjal tuj cilinder, v katerem je napisano lastnikovo ime. Udeleženci blagovnoj pogledati vsak svoj cilinder ter oddati tujega pri portirju imenovanega hotela, kjer dobi dotičnik svoj cilinder.

— **Ljubljanska društvena godba** priredi jutri zvečer koncert v "Narodni kavarni" (Gospodsko ulico). Začetek ob 9 uri. Vstop prost.

— **Meteorologični mesečni pregled.** Minati mesec vinoček je bil nenavadno bladen in zelo moker. — Opazovanja na topomeru dadó povprek v Gelsijskih stopnjah: Ob sedmih zjutraj 28°, ob dveh po popoldne 80°, ob devetih zvečer 47°, tako da znača srednja zračna temperatura tega meseca 52°, za 52° pod normalom. — Opazovanja na tlakomeru dadó 7345 mm kot srednji zračni tlak tega meseca, za 15 mm pod normalom. — Mokri dni bilo je 18, med temi 4 snežni; padavina znača vsega skupaj 2098 mm. — Med vetrovi sta pihala najčešče severovzhodni in jugovzhodni; megla je stata zjutraj ob desetih dnevnih.

— **Slovenci v Ameriki.** — Nevarno povoženje bit v Clevelandu Martin Novak. — Za slovensko faro Sv. Vida v Clevelandu iščelo slovenskega duhovnika, ker je dosedanje župnik Hribar tako odiral in slepar verne, da so se spuntali. — V vedenju je češko je obojen Jos. Zela, doma iz Notranjske, ki je meseca junija zabolzel svojega očnjega rojaka M. Skora.

— **Najnovejše novice.** — Ruska carica se baje preseli za dobo predstoječega poroda na Danasko.

— **Drag kozel.** V Marijinih varih je kozel hotelirja pri "Repo-

struču" pobodel Pruss Winklerja na cesti, da si je Winkler zlomil nogo. Točil je hoteleira za odškodnino, in sodišče mu je priznalo 5000 K za bolečine in 1566 K za zdravljeno. S sodnimi stroki vred velja kozel lastnika 11 000 K.

— **Pet ameriških misjonarjev so ubili Kitaji v Ljubljangu.**

Književnost.

— **"Ljubljanski Zvon"**. Vsebina novembarskega zvezka: 1. Otton Zupančič: Zaprti park. Pesem. 2. Grič: Intermezzo. Pesem. 3. Dr. Ivan Tavčar: Izv. Kongresa. Zgodovinski roman. 4. Fran Valenčič: La bela Venecia. Pesem. 5. Dr. Fr. Dergane: Janez Trdina. 6. M. P. Nataša: Jesen na vrhu. Pesem. 7. Rudolf Meister: Prešern post festum Soneti. 8. Dr. Jos. Tominc: Četrto stoletje slovenskemu slovu na braniku. K petindvajsetletnici "Ljubljanskega Zvona". 9. Grič: Jas ljubim močne odi... Pesem.

10. Ivan Cankar: Povest o dolgem nosu. 11. L. Pintar: Kdaj je bil Trubar v Ljubljani? 12. Janko Rotman: O roci. Črtica. 13. Grič: V tvojih očeh... Pesem. 14. Kujševne novosti Dragotin Jasečko: Pesmi.

— Ivan Baloh: Črtice. — Naš dom. — Pregledni izpis iz navodila v kartografskim osnovam. — Kojige druge sv. Mohorje. — Naši župniški Prešernova številka. — Dr. Jos. Tominc: Zbornik znanstvenih in poučnih spisov. — — — Dr. Tomaz Dolinar — Janežič-Bartel: Nemško-slovenski slovar. — Dr. Fr. Ilčič: Rad jugoslovenske akademije znanosti in umetnosti. 15. Glasba. Dr. Vladimir Roerster: Novi akordi. — Fran Grbič: Album slovenskih narodov. 16. Gledališče. Dr. Fe. Zbarski: Slovensko gledališče. A. Drama. — B. Opera. — R. P.: "Oročenje solince". — 17. Med revijami. — Učiteljska Zora. — Dr. Josip Tominc: "Data". — Dr. Jos. Tominc: Srbski književni gledališči. — Dr. Josip Tominc: "Bankovo koloc". 18. Sloščni pregled. Smrtni dan Matveja Langusa. — Rad. P.—n.: Matjaš Gorki. — Rad. P.—n.: Grof Lev N. Tolstoj. — Rad. P.—n.: † A. M. Lohvicka. — Horik Stenkvær. — Rad. P.—n.: † Josè de Heredia.

— **Svacić** je naslov hrvatskemu ilustriranemu koledarju, ki ga je izdal "Hrvatska knjigarnica" v Zadru. Poleg koledarske vsebine ima tudi tako lepimi ilustracijami opremljeni koledar mnogo praktičnih se stavkov ter celo vrsto poučnih in zabavnih spisov. V isti založbi je izšla krasna slika škofa Strossmayera, ki jo dobri vsak kupec koledarja za stan. I lotom se dobi tudi za 7 K okvir za to sliko.

Telefonska in brzojavna poročila.

Dunaj 3. novembra Po snočnem shodu za splošno volilno pravico, kateremu shodu je prisostvovalo blizu 15 000 odbor, so šli udeležniki zvečer pred parlament. Na ulicah so govorili razni socijalistični voditelji, med njimi tudi poljanec Daszynski. Govorniki niso prizanašali niti dinastiji Na Schwarzenbergovem trgu je policija začila pot množici, ki je hoteli iti pred cesarskim dvorcem demonstrirat. Vnel se je boj med demonstr

Sargo strjeno in tekoče
glicerin *mjilo* napravlja kožo
belo in nežno.
Dobi se povod.

Sargo-ova glicerin *mjilo*

so za odrasle kakor za otroke najnežnejše starosti **Izvrstno čistilo**. Z najboljšim uspehom ga rabijo znane avtoritete, kakor prof. dr. Hebra, Schauta, Frühwald, Karel in Gustav Breus, Schandbauer itd. 667-9

Borčna poročila.

"Kreditna banka" v Ljubljani.

Uradni kurz dan. borze 2. novembra 1905.

Selesloveni papirji.

4%, majeva renta 100-15 100-95

5% srebrna renta 100-65 100-85

4% avstrijska renta 100-10 100-30

4% zlata 118-35 118-55

4% ograka kronska 95-65 95-85

4% zlata 114-65 114-25

4% posojilo dežele Kranjske 99-50 101-15

4% posojilo mesta Split 100-60 101-80

5% Zadar 100- 100-

5% bos.-herc. žel. pos. 1902 100-10 101-

5% Šeška, dež. banka k. o. 99-75 100-05

5% Šeška, dež. banka k. o. 99-75 100-05

5% Šeška, dež. banka k. o. 100-65 101-85

5% Šeška, dež. banka k. o. 100-65 101-85

5% Šeška, dež. banka k. o. 100-10 101-60

5% Šeška, dež. banka k. o. 100-60 101-80

5% Šeška, dež. banka k. o. 100- 100-

5% Šeška, dež. banka k. o. 100- 100-

5% Šeška, dež. banka k. o. 100- 100-

5% Šeška, dež. banka k. o. 100- 100-

5% Šeška, dež. banka k. o. 100- 100-

5% Šeška, dež. banka k. o. 100- 100-

5% Šeška, dež. banka k. o. 100- 100-

5% Šeška, dež. banka k. o. 100- 100-

5% Šeška, dež. banka k. o. 100- 100-

5% Šeška, dež. banka k. o. 100- 100-

5% Šeška, dež. banka k. o. 100- 100-

5% Šeška, dež. banka k. o. 100- 100-

5% Šeška, dež. banka k. o. 100- 100-

5% Šeška, dež. banka k. o. 100- 100-

5% Šeška, dež. banka k. o. 100- 100-

5% Šeška, dež. banka k. o. 100- 100-

5% Šeška, dež. banka k. o. 100- 100-

5% Šeška, dež. banka k. o. 100- 100-

5% Šeška, dež. banka k. o. 100- 100-

5% Šeška, dež. banka k. o. 100- 100-

5% Šeška, dež. banka k. o. 100- 100-

5% Šeška, dež. banka k. o. 100- 100-

5% Šeška, dež. banka k. o. 100- 100-

5% Šeška, dež. banka k. o. 100- 100-

5% Šeška, dež. banka k. o. 100- 100-

5% Šeška, dež. banka k. o. 100- 100-

5% Šeška, dež. banka k. o. 100- 100-

5% Šeška, dež. banka k. o. 100- 100-

5% Šeška, dež. banka k. o. 100- 100-

5% Šeška, dež. banka k. o. 100- 100-

5% Šeška, dež. banka k. o. 100- 100-

5% Šeška, dež. banka k. o. 100- 100-

5% Šeška, dež. banka k. o. 100- 100-

5% Šeška, dež. banka k. o. 100- 100-

5% Šeška, dež. banka k. o. 100- 100-

5% Šeška, dež. banka k. o. 100- 100-

5% Šeška, dež. banka k. o. 100- 100-

5% Šeška, dež. banka k. o. 100- 100-

5% Šeška, dež. banka k. o. 100- 100-

5% Šeška, dež. banka k. o. 100- 100-

5% Šeška, dež. banka k. o. 100- 100-

5% Šeška, dež. banka k. o. 100- 100-

5% Šeška, dež. banka k. o. 100- 100-

5% Šeška, dež. banka k. o. 100- 100-

5% Šeška, dež. banka k. o. 100- 100-

5% Šeška, dež. banka k. o. 100- 100-

5% Šeška, dež. banka k. o. 100- 100-

5% Šeška, dež. banka k. o. 100- 100-

5% Šeška, dež. banka k. o. 100- 100-

5% Šeška, dež. banka k. o. 100- 100-

5% Šeška, dež. banka k. o. 100- 100-

5% Šeška, dež. banka k. o. 100- 100-

5% Šeška, dež. banka k. o. 100- 100-

5% Šeška, dež. banka k. o. 100- 100-

5% Šeška, dež. banka k. o. 100- 100-

5% Šeška, dež. banka k. o. 100- 100-

5% Šeška, dež. banka k. o. 100- 100-

5% Šeška, dež. banka k. o. 100- 100-

5% Šeška, dež. banka k. o. 100- 100-

5% Šeška, dež. banka k. o. 100- 100-

5% Šeška, dež. banka k. o. 100- 100-

5% Šeška, dež. banka k. o. 100- 100-

5% Šeška, dež. banka k. o. 100- 100-

5% Šeška, dež. banka k. o. 100- 100-

5% Šeška, dež. banka k. o. 100- 100-

5% Šeška, dež. banka k. o. 100- 100-

5% Šeška, dež. banka k. o. 100- 100-

5% Šeška, dež. banka k. o. 100- 100-

5% Šeška, dež. banka k. o. 100- 100-

5% Šeška, dež. banka k. o. 100- 100-

5% Šeška, dež. banka k. o. 100- 100-

5% Šeška, dež. banka k. o. 100- 100-

5% Šeška, dež. banka k. o. 100- 100-

5% Šeška, dež. banka k. o. 100- 100-

5% Šeška, dež. banka k. o. 100- 100-

5% Šeška, dež. banka k. o. 100- 100-

5% Šeška, dež. banka k. o. 100- 100-

5% Šeška, dež. banka k. o. 100- 100-

5% Šeška, dež. banka k. o. 100- 100-

5% Šeška, dež. banka k. o. 100- 100-

5% Šeška, dež. banka k. o. 100- 100-

5% Šeška, dež. banka k. o. 100- 100-

5% Šeška, dež. banka k. o. 100- 100-

5% Šeška, dež. banka k. o. 100- 100-

5% Šeška, dež. banka k. o. 100- 100-